

Blaženi A. M. Slomšek

25. 5. 2025

ŠESTA VELIKONOČNA NEDELJA

Leto XXI. št. 21

BOŽJA BESEDA

Apd 15, 1-2. 22-29

Psalm 67

Raz 21, 10-14. 22-23

Jn 14, 23-29

.....
Sveti Duh je sklenil in mi z njim, da vam ne nalagamo nobenega drugega bremena razen tehle nujnih določil: vzdržite se tega, kar je bilo žrtvovano malikom, krvi in mesa zadavljenih živali in nečistovanj. Če se boste tega varovali, boste prav ravnali. Pozdravljeni!»

O Bog, slavijo naj te vsa ljudstva.

Mesto ne potrebuje ne sonca ne lune, da bi mu svetila, kajti razsvetljuje ga Božje veličastvo in njegov svetilnik je Jagnje.

Vaše srce naj se ne vznemirja in ne plaši. Slišali ste, da sem vam rekel: »Odhajam in pridem k vam.« Če bi me ljubili, bi se razveselili, da grem k Očetu, saj je Oče večji od mene. In zdaj sem vam povedal, preden se zgodi, da boste verovali, ko se zgodi.

Mir vam zapuščam, svoj mir vam dajem.

Tolažbo, pomoč potrebujemo pogosteje, kot si mislimo. In tudi mir, ki nam ga obljublja Jezus. Mir ni odsotnost konfliktov, temveč ustrezno reševanje konfliktov. Tudi v Jezusovem času so bili konflikti – celo zaradi njegove osebe in njegovega poslanstva. Jezus je to seveda vedel. In vedel je tudi, da nasilje nobenega konflikta ne reši zares. Nasilje lahko podjarmi in začasno poskrbi za neko navidezno tišino, ne pa za resnični mir. Mir je kompromis med tistimi, ki si stojijo nasproti kot sovražniki. Kompromis, ki obema stranema omogoča ohraniti dostojanstvo in znova odpreti prostor za ljubezen. To pa je treba hoteti. Kdor ne izključi nasilja, bo prej ali slej deležen nasilja. Kdor računa z nasiljem, se bo temu primerno tudi obnašal. Kdor pa nasilja nikakor ne, bo govoril drugače in dajal drugačna znamenja. Bolečina sveta je v tem, da mnogi nasilje vidijo kot možnost – iz kakršnegakoli razloga že. Ali pa ga celo spodbuja, tako da na koncu pride do vojn in popolnega podjarmljenja, ki za seboj pusti veliko škodo za desetletja. To miselnost želi Jezus preprečiti – in nam podariti drugo miselnost. Če se le odločimo zanj. Če se odpovemo dejanjem, ki bi jih sicer zmogli. V Jezusovem duhu ravnamo, če ljubimo. Zato je treba le želeti, da prevlada ljubezen. Še posebej takrat ko postane resno in nam na misel prihaja, da je možno rešiti stvari samo z nasiljem.

Učenci so odgovorili, ko jih je poklical. Sledili so svojemu Učitelju in postali Njegovi pričevalci, ne da bi prizanašali svojemu lastnemu življenju. Mnogi ljudje so na Njegovo besedo postali njegovi pričevalci, so dali svoje življenje, da bi oznanjali veselo oznanilo do skrajnih zemeljskih mej.

“Vera bodi vam luč ...” (bl. A. M. Slomšek)

JEZUSOV VNEBOHOD

Samo evangelist Luka piše o veselju učencev, ko doživijo Jezusov vnebohod.

In to veselje je sprva tudi nekoliko nenavadno.

Kajti vnebohod je na prvi pogled ponovno slovo.

Mogoče se učenci veselijo z Jezusom, da je dopolnil svoje poslanstvo na zemlji.

Ali pa so prežeti s pričakovanjem obljubljenega

Tolažnika, Svetega Duha.

Morda Luka – ki je tudi

avtor Apostolskih del –

piše to, ker se zaveda,

kako izjemno uspešno

poteka prvo obdobje

misijonov, kako se krščanska

vera širi in kako povsod

nastajajo skupnosti.

Toda preden se krščanska

vera razširi, naj bi učenci

v Jeruzalemu čakali

na „moč z višave“.

In čakajo – očitno čisto samoumevno – v templju.

Zanje kot Jude je to kraj srečanja z Bogom, kraj izkušnje Boga. Potreben je Sveti Duh,

da bi lahko pogledali preko meja dosedanjega.

In potrebna je tudi ločitev od zemeljskega Jezusa.

Odpri naslednjo stran!

Vera živi iz spomina. Iz spomina na Božjo zgodovino z ljudmi, kot jo pripoveduje Stara zaveza; iz spomina na Jezusovo govorjenje in delovanje, trpljenje in vstajenje; iz spomina na povsem osebno življenjsko zgodbo z Bogom. Zato je dobro imeti osebno knjigo spominov, na primer album s fotografijami pomembnih trenutkov. Vera živi iz spomina, vendar je veliko več kot le spomin in preteklost; vera je sedanjost in prihodnost. Krst, prvo obhajilo in birma so vrhunci, vendar niso zaključne točke (končne postaje), temveč postaje na življenjski poti z Bogom in k Bogu. Živa vera vsak dan zbira nove spomine in izkušnje v osebni prijateljstvu z Bogom. Znova in znova odpirajte naslednjo stran! Toliko je trenutkov srečanja z Bogom: v skupnosti z drugimi ljudmi – ne glede na to, ali se z njimi smejem ali jočem, jih spodbujam ali me oni tolažijo, ali pa si med seboj pomagamo. Pri bogoslužju, ko poslušamo Božjo besedo, ko pojemo in molimo, pri obhajanju evharistije, ko Bog v koščku kruha postane del mene in tebe. V molitvi, v teh čudovitih trenutkih povezanosti z Bogom, ko se pritožujemo, hvalimo, prosimo, zahvaljujemo ali ko smo preprosto tihi. Vsak dan je nov spomin v zakladnici tvoje vere.

SKUPAJ BOVA
PREHODILA
VSE RAZDALJE
IN POTI
IN ZA ROKO
TE BOM VODIL
PRAV DO KONCA
TVOJIH DNI.

Bog vabi k svoji mizi in ne pridete praznih rok. Prinesete luč in življenje, sveče in rože. Prinesete kruh in grozdje – darove, v katerih prejmemo samega Boga. In – kar je najpomembnejše – prinesete sebe: da z Bogom praznujete življenje.

LJUDJE si prizadevajo za mir – znova in znova ter na številnih krajih. In včasih se konflikti lahko končajo, pride do sprave. Ko se kaj takega zgodi, je Sveti Duh na delu. Kajti za mir, ki ga Jezus v evangeliju obljublja ljudem, so potrebne tri stvari: dva človeka, ki se kljub vsemu nemiru odpreta Duhu miru, in ta Duha, ki lahko ustvari mir, če ljudje to hočejo. Brez Jezusovega Duha ostajajo vsa prizadevanja za mir nepopolna.

Ko sem zvečer pokleknila k molitvi, sem nenadoma pomislila na besede evangelija: »Če me kdo ljubi, se bo držal moje besede in moj Oče ga bo ljubil. Prišla bova k njemu in prebivala pri njem« (Jn 14,23). Takrat je moje srce začutilo, da si prišel in da si navzoč v meni. (Sv. Gertruda)

Jezus govori o zvestobi – o zvestobi njegovi besedi. Nič ni bolj bežnega, krhkega, minljivega kot besede. Ljubezen in držati dano besedo – to vedo ne le zaljubljeni – je neločljivo povezano: zanašam se na tvojo besedo, nanjo gradim svojo ljubezen, svoje zaupanje. Besede ljubezni nas varujejo kot streha, ki ščiti. Prava ljubezen ustvarja občutek varnosti, zanesljivosti in domačnosti – ne v prostorskem, ampak v človeško-čustvenem smislu. Kjer je ljubezen, tam je dom.

SVETNIKI v tem tednu

P Filip Neri, duhovnik

T Lojze Grozde, mučenec

S Just, škof

Č GOSPODOV VNEBOHOD

P Kancijan in oglejski mučenci

S Obiskanje Device Marije

N 7. VELIKONOČNA NEDELJA

Blaženi Lojze Grozde

Lojze Grozde se je rodil 27. maja 1923 v Gorenjih Vodalah pri Trzinu. Kljub težkemu otroštvu je bil nadarjen in priden dijak. Šolal se je na klasični gimnaziji v Ljubljani in živel v Marjanišču. Bil je globoko veren, dejaven član Katoliške akcije in Marijine kongregacije, znan po pobožnosti do evharistije in Božje Matere. Med drugo svetovno vojno je 1. januarja 1943 potoval domov na obisk, a so ga pri Mirni prestregli partizani. Zaradi verskih knjig, ki jih je imel s seboj, so ga kruto zasliševali in nato mučili do smrti. Njegovo truplo so našli dijaki 23. februarja 1943 v gozdu pri Mirni. Pokopan je bil v Šentrupertu. Lojze Grozde je postal simbol čiste vere, ljubezni do Cerkve in domovine. Cerkev ga je razglasila za blaženega leta 2010.

»Vnebohodno veselje« imenuje Dietrich Bonhoeffer skoraj evforično razpoloženje učencev po Jezusovem odhodu. Tako se ne vedejo tisti, ki so koga izgubili. Ni »bolečine ob ločitvi«, nobene osmrtnice, nobene otožnosti. Slovo brez solz. Nihče ne žaluje ali objokuje, da ga ni več. Nihče ga ni skušal pregovoriti, naj ostane. Nobene-ga ne prevzame depresija. Jezusov odhod se učencem zdi skoraj logičen in samoumeven. Ne govorijo o vnebohodu – slavijo Boga. Odhajajo – da molijo, da hvalijo, - v tempelj, tja, kjer se je v Lukovem evangeliju vse začelo. Slutijo, da je Jezus zdaj na kraju, kjer je lepo. In čutijo, da so nebesa odprta, da jim ta nepojmljivi Jezus približuje ta nepojmljiva lepa nebesa ter da Jezus »vstopa« v nas in med nami razpira svoja nebesa.

- Obhajamo šesto velikonočno nedeljo. Slovesnost prvega svetega obhajila.
- Najlepša hvala vsem, ki ste pripravili to slovesnost in pri njej sodelovali: staršem, pevcem in instrumentalistom, ministrantom. Hvala, da ste očistili in lepo praznično okrasili kapelo.
- Prve tri dni v tednu so tako imenovani prošnji dnevi. To so dnevi pred Gospodovim vnebohodom, dnevi molitve, ko prosimo Boga za blagoslov polj, za uspeh pri delu in za varstvo pred nesrečami.
- V petek, 30. maja, bo ob 19.30 3D večer. Gost večera bo glasbenik Matej Šoklič. Lepo vabljeni na večer sodobne glasbe.
- Prihodnjo nedeljo bomo zaključili veroučno leto. Zahvalili se bomo Bogu za vse, kar smo prejeli pri veroučnih srečanjih.

SVETE MAŠE od 26.5. do 1. 6. 2025 PONEDELJEK

7.30 Po namenu romarjev v Lurd
18.30 Za + Antona Pevec

TOREK

8.00 Po namenu romarjev v Lurd
18.30 V priprošnjo Mariji Pomočnici
za uspešno operacijo
za Sebastjana

SREDA

7.30 Po namenu romarjev v Lurd
18.30 Po namenu romarjev v Lurd

ČETRTEK

7.30 Po namenu romarjev v Lurd
18.30 Po namenu romarjev v Lurd

PETEK

7.30 Za + Pintoka
18.30 Po namenu romarjev v Lurd

SOBOTA

7.30 Za žive in + dobrotnike DBC
18.30 Po namenu romarjev v Lurd

NEDELJA

8.00 Za + iz družine Regner,
Ramšak in Brečko
Za srečno pot in vrnitev
Valerije Stušek
10.00 Za žive in + župljane